

Arrest

nr. 218 283 van 14 maart 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 mei 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

“De zaken 223 705 een 225 209 (volgnr. 16) worden samen opgeroepen.

Door de voorzitter gevraagd naar hun actuele situatie, lichten de verzoekende partijen toe dat zij nog altijd in een opvangcentrum in Kapellen verblijven, dat zij daar altijd al hebben verbleven, maar dat zij niet langer beschikken over enig legaal verblijfsstatuut. (...)

En

“De zaken 225 209 en 223 705 (volgnr. 15) worden samen opgeroepen.

De voorzitter wijst erop dat de thans bestreden beslissing op 18 mei 2018 per post ter kennis werd gebracht op de door de verzoekende partij gekozen woonplaats, wat blijkt uit de stukken van het administratief dossier. De verzoekende partij betwist of weerlegt dit niet en wenst geen inzage te nemen van het relevante stuk. Door de voorzitter gevraagd naar een reactie op de vaststelling dat haar op 1 oktober 2018 ingediende beroep laattijdig is, stelt de verzoekende partij hierover geen bijkomende mondelinge toelichtingen te willen verstrekken, maar te verwijzen naar wat zij hierover heeft uiteengezet in haar verzoekschrift. [...]”

1.2. In het administratief dossier bevindt zich de originele beslissing van 17 mei 2018, ondertekend door P.VDB., attaché. Op de akte van kennisgeving wordt vermeld dat van de beslissing wordt kennisgegeven *“op de gekozen woonplaats van betrokkene: Kazerneweg 35, 2950 Kapellen”*. Tevens bevat de akte van kennisgeving de vermelding, *“Postdatum+2 werkdagen”*. Blijkens de aanhef van het verzoekschrift betreft *“Kazerneweg 35, 2950 Kapellen”* een opvangcentrum.

1.3. In het administratief dossier bevindt zich ook een brief opgesteld op 17 mei 2018 door administratief assistent N.V.G., werkzaam bij de verwerende partij. In deze brief gericht aan de burgemeester van Kapellen wordt onder meer gesteld dat de bestreden bijlage 13quinquies via de gekozen woonplaats wordt betekend.

1.4. In het administratief dossier bevindt zich ook een kopie van het afgiftebewijs waaruit blijkt dat de bestreden beslissing op 18 mei 2018 aan de post werd overhandigd met het oog op betekening ervan via een aangetekende zending aan verzoeker op diens gekozen woonplaats, zijnde, *“Kazerneweg 35, 2950 Kapellen”*. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij ter terechtzitting laat gelden dat zij nog altijd in een opvangcentrum in Kapellen verblijft en dat zij daar altijd al heeft verbleven.

1.5. Artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), zoals het gold op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient overeenkomstig artikel 50, § 3, dient in België woonplaats te kiezen.

Zo hij geen woonplaats heeft gekozen wordt de verzoeker geacht woonplaats te hebben gekozen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De vreemdeling die aan de grens een verzoek om internationale bescherming indient zonder te voldoen aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, wordt geacht woonplaats te hebben gekozen op de plaats waar hij wordt vastgehouden.

Elke wijziging van de gekozen woonplaats moet bij een ter post aangetekende zending medegedeeld worden aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook aan de Minister.

Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, is elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kan de kennisgeving ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze. (...)”

Artikel 62, §3, laatste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, zoals het gold op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf is elke kennisgeving op de verblijfplaats of, in voorkomend geval, de gekozen woonplaats rechtsgeldig gedaan indien ze op een van de volgende manieren uitgevoerd wordt :

1° bij aangetekende brief ;(...)”

1.6. Uit de in punt 1.5. geciteerde bepalingen blijkt dat een kennisgeving van de bestreden beslissing rechtsgeldig is wanneer ze naar de gekozen woonplaats van de betrokkene wordt verstuurd met een ter post aangetekende brief. Het is daartoe niet vereist dat de aangetekende brief aan de betrokkene persoonlijk wordt overhandigd noch dat de betrokkene die brief afhaalt indien hij afwezig was op het ogenblik van de aanbieding.

1.7. Artikel 39/57, §1, eerste lid en §2, 2°, van de Vreemdelingenwet, zoals het gold op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing, stelt:

“§ 1.

De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

§ 2.

De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen:

1° (...);

2° *wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst; (...)*”.

1.8. Vermits 18 mei 2018 de dag is waarop de bijlage 13quinquies aan de postdiensten werd overhandigd met het oog op betekening ervan aan verzoeker op diens gekozen woonplaats, is de laatste nuttige dag om beroep aan te tekenen tegen de bestreden beslissing donderdag 21 juni 2018.

1.9. Het beroep werd ingediend op 1 oktober 2018. Het is derhalve laattijdig en onontvankelijk ratione temporis.

1.10. In het verzoekschrift kan onder het kopje, “7. *Tijdigheid ratione temporis*”, het volgende worden gelezen:

“Artikel 39/57, §1 Vreemdelingenwet stelt dat de beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

Wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, begint de beroepstermijn te lopen vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of de weigering tot ontvangst (artikel 39/57, §2, 3° Vreemdelingenwet). Conform artikel 39/57, §2 Vreemdelingenwet is de vervalddag in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

De bestreden beslissing werd niet betekend aan verzoeker. Via de openbaarheid van bestuur werd een kopie van de bestreden beslissing opgevraagd. Op 13 september 2018 volgde hierop een antwoord van de dienst openbaarheid van bestuur, waarbij de bestreden beslissing werd meegedeeld aan de raadsman van de verzoekende partij (stuk 8). Er werd via de openbaarheid van bestuur verzocht om tevens de documenten over te maken waaruit zou blijken dat de bestreden beslissing alsnog zou zijn betekend. Er werd echter geen document hiertoe overgemaakt, zodat het vermoeden wordt bevestigd dat de bestreden beslissing niet werd betekend aan verzoeker. Via de openbaarheid van bestuur werd enkel de bestreden beslissing overgemaakt evenals een kopie van de bijlage 13quinquies die werd genomen ten aanzien van de partner van verzoeker (mevrouw [S.L.B.]).

Huidig beroep is bijgevolg ingesteld binnen de wettelijke beroepstermijn, zowel inzake de vordering tot nietigverklaring als de schorsing.

1.11. Zoals reeds gezegd in punt 1.5. blijkt uit de toepasselijke reglementering dat het niet is vereist dat de aangetekende brief aan de betrokkene persoonlijk wordt overhandigd. Uit stuk 8 gevoegd bij het verzoekschrift blijkt dat de raadsman van verzoeker aan de dienst openbaarheid van bestuur van de verwerende partij op 24 augustus 2018 een mail verstuurd waarin hij verzocht om het bevel om het grondgebied te verlaten van 17 mei 2018 dat getroffen werd ten aanzien van verzoeker, over te maken alsook “*de eventuele documenten waaruit blijkt dat deze beslissing werd betekend aan betrokkene*”. Op donderdag 13 september 2018 verstuurd de voormelde dienst van de verwerende partij een mail terug aan de raadsman van verzoeker met de melding “*Als bijlage vindt u de beslissing van de betrokkene*”. Gelet op wat in het verzoekschrift kan worden gelezen, betreft dit logischerwijze de in punt 1.2. bedoelde beslissing zoals ze zich bevindt in het administratief dossier. Als de akte van kennisgeving van de bestreden beslissing die wordt gevoegd bij het verzoekschrift wordt vergeleken met de akte van kennisgeving van de bestreden beslissing die zich in het administratief dossier bevindt, valt het echter op dat bepaalde vermeldingen zijn weggefallen, zoals “*Postdatum+2 werkdagen*”. Wat er ook van zij, het komt de Raad voor dat de verzoekende partij behoorde te weten dat de vermelding op de bij het verzoekschrift gevoegde akte van kennisgeving, dat van de beslissing wordt kennisgegeven “*op de gekozen woonplaats van betrokkene: Kazerneweg 35, 2950 Kapellen*” gecombineerd met de in punt 1.5. bedoelde bepalingen, erop wijzen dat de verwerende partij ervoor opteerde om de bestreden beslissing niet rechtstreeks aan verzoeker te betekenen, doch wel via een aangetekende brief die wordt betekend

op de gekozen woonplaats en dat dit een beroepstermijn doet lopen. De verzoekende partij kan zich niet dienstig verschuilen achter een antwoord van de dienst openbaarheid van bestuur om haar eigen nalatig optreden te verdoezelen.

1.12. Dat de verzoekende partij de bestreden beslissing wel degelijk heeft ontvangen, blijkt uit een mailbericht van D.B die als sociaal deskundige werkzaam is bij Fedasil, dat blijktens het administratief dossier verstuurd wordt op 24 mei 2018 aan P.VDB. (reeds vermeld in punt 1.2.), werkzaam bij de verwerende partij. Hierin stelt D.B. "*Fedasil is owv eenzijdig verzoekschrift veroordeeld om A.S. en B. verder op te vangen in ons opvangcentrum (...).*" Ze vraagt om het bevel om het grondgebied te verlaten van verzoeker en zijn echtgenote te verlengen. Ze voegt eraan toe, "*Voorlopig heeft enkel [S.] [voornaam verzoeker] die per post toegekregen*".

1.13. Het beroep is laattijdig en derhalve onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA